

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnia hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

**Raemond, Florimond de
Coloniae Agrippinae, 1655**

II. Plus quam ducentas nostro tempore esse haereses.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

quam alij sapere videntur, singuli novam aliquam opinionem communiscentes. Hæc enim vis est vocis *λιγετος*, quæ Latina lingua idem significat quod *electio*: sic ut hæreticus sis dicatur, qui novum aliquod & singulare doctrina genus, communis Ecclesiæ sententia seu consensui contrarium, eligit; idque deinde tanta defendit pertinacia, ut totam Christianitatem cœtitatis condemnare quam errorem suum agnoscere malit. Hoc quidem fecerunt ac faciunt omnes nostri temporis hæretici, prædecessorum suorum vestigia sequentes. Quod si horum aliquot enumerauero, cū omnes non possim, id eo sit, ut quemadmodum ab Heliogabolo olim octo calvi, octo gibbos, octo claudi, octo podagrici, octo surdi, octo crassi, octo macilenti, octo breves, octo longi convivio fuerint adhibiti, utram male inter se convenientium hominum diversitate ac dissimilitudine ipsum spectantibus moveret; siccio quoque lectores tantam hærecon licet à se invicem enatarum dissimilitatem ac montrosam discrepantiam videant, quæ tanta est, ut diabolus ipse Mundi stultitiam ridere ac ludibrio habere, vel potius Germania in tot sectas divisa, in prædam ei data videatur.

II. In quovis fere angulo novam nasci videmus ecclesiam, quæ tamen ipsa etiam cum Luna subinde & cito quidem suam faciem mutat: ut Georgius Saxonæ Dux non minus vere, quam facere dixerit: (a) *Quamvis forte VVitebergenses vicini sciunt quid hodie credant; etiam certò scire, nescire illos quid cras sint credituri.* Et eorum quidem qui Lutherani dici & habeti volunt, qui que Lutherum doctrinæ sua auctorem & patronum faciunt, triginta quatuor sectæ à quibusdam notatae sunt. Neque hoc à Catholicis solum, sed ipsis quoque Novis Evangelicis factum est: qui plusquam ducentas una serie factiones recensent ut è Pantaleonis, Funcij, Lavateri, Lindani & aliorum scriptis appareat. (b) Mibi quidem sentinam hanc vel potius cloacam diaboli fœdissimam aggredienti, religio quædam obijicitur, tot execrabilis blasphemias, quas tangere me oportet, exhorrescenti: eo que breviter tantum hæreses ceteris magis notabiles recensebo. Et velut in parvo annulo ingentis colossi imago sculpi potest; sic tribus aut quatuor capitibus ingenitem eorum repræsentabo multitudinem, quæ cœlo bellum inferre aula fuit; non tamen gigantibus illis, sed Pygmæis magis similes, sagittis armati, & in decutiendis segetum aristis non minus quā

alij in celissimis arboribus dei ciendis laboris suientes. Veniam mihi dabitis, spero, Christiani Catholici, tot tantasque blasphemias coacervati. Videbitis quemadmodum cicadae ijsdem locis nascuntur, vivunt & occidunt; sic magnam istarum sectarum partem ibi sepulchrum, ubi prima earum fuëte cunabula, invenisse. Harum ego singulas nullo certo ordine, sed prout quæque sub manum venerit, recensebo: nec ortum cuiusque in tanta confusione anxiè investigabo. Quis enim in tanta confusione ordo à me posci queat? Tanto vero magis nullum mihi hic servandum ordinem puto, quod fidus hæreticorum Advocatus & manus historicus Sheridanus plerisque velum obducit, pudore, credo, suffusus, Prophétam suum tam multiplicis, dissimilis ac monstrorum prolis parentem evaluisse videns; atque alij etiam, qui tam in Gallia quam Anglia de restauratione Ecclesiæ scripsierunt, pleraque ne nomine quidem sibi notas esse simulant.

III. Vix Lutherus cucullum abjecerat, vix primum in Ecclesiam assultum fecerat; quum ecce ingens terum perterritio per totum Christianum Orbe sequuta est, plerisque horribili illa voce Lutheri intoxicatis. *Maledicti omnes qui aures suas doctrinæ meæ non aperient vel potius fumo petui Apocalyptici*, quem Lutherus clavi Doctorali sua aperuerat, dum omnes homines Sacrae paginæ creavit Doctores, interpretes & Pastores &c. Nec mora. Plurimi gustata Evangelicæ libertatis dulcedine carni grata, & ipsi tentare aliquid voluerunt, aientes, tam sibi quam Luthero licitum esse veritatem investigare, & scripturæ secreta aperire. Honorem ex tunç quisque & gloriam amiebat, quisque primus esse cupiebat. Unde recte à S. Augustino dictum est, *Mundane gloria cupiditatem omnium hærecon esse matrem.* *Quique Spiritum sanctum sibi datum dicebat*. Christum hic, alius alibi monstrabat; plane ut Salvator noster eventurum prædixit. (c) Novam sibi quisque religionem formabat; omnes tamen interea nullam habebant. Recte Hieronymus, (d) *Hæreticos suum quemque Deum habere, ait, talem scilicet quallem ipsi sibi formarint.* Nihil antea tam certum in Fide atque immotum fuerat, de quo non dubitabatur. (e) Nulla iam pax erat

a In Edicto suo. b Omnes has ad 212. nominatas Vide in Anatomia Eccl. Catholica Francof. 1653. cusa in 4. c Matth. 24. d In c. II. Osea, e Vid. And. Fabr. in Herme. Evang.